

35 да имате любовь помежду си. „Отъ това всички ще познаѣтъ че сте мои ученици, 36 ако имате любовь помежду си. Казува му Симонъ Петъръ: Господи, кѫдѣ отхождашъ? Отговори му Иисусъ: Кѫдѣто отивамъ, не можешъ сега да дойдешь вслѣдъ мене, но ѹподиръ ще мя послѣдувашъ. Казува му Петъръ: Господи, защо да не можж да дойдѣ вслѣдъ тебе сега? 38 Душъ-тѣ си ще положж за тебе. Отговори му Иисусъ: „Душъ-тѣ си ли за мене ще положишъ? Истина, истина ти казувамъ, додѣ не е пѣялъ пѣтель-тѣ, три пъти ще ся отречешъ отъ мене.

ГЛАВА 14.

1 „Да ся не смущава сърдце-то ви: вѣруйте въ Бога, и въ мене вѣрувайте. Въ домъ-тѣ на Отца моего много жилища има: ако да не бѣ така, азъ быхъ ви казаль. „Отхождамъ да ви пригответъ мѣсто. 3 сто. И когато отидихъ и ви пригответъ мѣсто, ѹще дойдѣ пакъ, и ще ви земѣ при себе си; щото дѣто съмъ азъ, ѹда бѫдете 4 и ви. И кѫдѣ отивамъ азъ ви знаете, 5 и пажъ-тѣ знаете. Казува му Фома: Господи, не знаемъ кѫдѣ отхождашъ; и 6 какъ можемъ да знаемъ пажъ-тѣ? Казува му Иисусъ: Азъ съмъ пажъ-тѣ, и истина-та и ѹживотъ-тѣ; никой не отива 7 при Отца, тъкмо чрѣзъ мене. „Ако быхте познавали мене, познавали быхте и Отца ми; и отъ нынѣ познавате го, и видѣхте 8 го. Казува му Филиппъ: Господи, покажи 9 ни Отца, и доста ни е. Казува му Иисусъ: Толкози врѣме съмъ съ васъ, и не си ли мя позналь, Филиппъ? Който е видѣлъ мене, видѣлъ е Отца; и какъ казувашъ 10 ты: Покажи ни Отца? Не вѣрувашъ ли че „азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ мене? думы-тѣ които азъ ви говорихъ, отъ себе си ги не говорихъ; но Отецъ който прѣ- 11 бѫдва въ мене, дѣла-та той прави. Вѣрувайте ми че азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ мене; „ако ли не, вѣрувайте ми за 12 ты дѣла. „Истина, истина ви казувамъ, който вѣрува въ мене, дѣла-та които правъ азъ, и той ще ги прави; и по голѣмы отъ тѣхъ ще прави; защото азъ отхождамъ 13 при Отца си. И ѹкаквото попросите въ

ж 1 Йованъ 2; 5; 4; 20.

ю Гл. 21; 18; 2 Петъръ 1; 14.

ио Мар. 26; 33; 34, 35. Мар. 14; 29, 30, 31. Лук. 22; 33, 34.

—

а Ст. 27. Гл. 16; 22.

б Гл. 13; 33, 36.

в Ст. 18, 28. Аѣянъ 1; 11.

г Гл. 12; 26; 17; 24. 1 Сол. 4; 17.

д Епър. 9; 8.

е Гл. 1; 17; 8; 32.

ж Гл. 4; 11; 15; 25.

з Гл. 10; 9.

и Гл. 8; 19.

и Гл. 12; 45. Кол. 1; 15. Евр.

1; 3.

и Ст. 20. Гл. 10; 38; 17; 21, 23.

и Гл. 5; 19; 7; 16; 8; 28; 12;

49.

и Гл. 5; 36; 10; 38.

и Мат. 21; 21. Мар. 16; 17.

и Лук. 10; 17.

и о Гл. 7; 7; 21; 22. Мар. 11;

и 24. Лук. 11; 9. Гл. 15; 7;

и 16; 23; 24. Іар. 1; 5;

и 1 Йованъ 3; 22; 5; 14.

и Ст. 21, 23. Гл. 15; 10, 14.

и 1 Йованъ 5; 3.

и Гл. 15; 26; 16; 7, Рим. 8;

15, 26.

мое име, ще го направиѣ; за да ся прослави Отецъ въ Сына. Ако попросите ивъ- 14 Ѣшо въ мое име, азъ ще го направиѣ. 15 „Ако имате любовь къмъ мене, упа- 16 зѣте мои-тѣ заповѣди. И азъ ще умолѣ 17 да прѣбѫдже съ васъ во вѣки, „Духъ-тѣ на истина-тѣ, „когото свѣтъ-тѣ не може да приеме; защото го не види, нито го познава; а ви го познавате, защото прѣ- 18 бѫдва съ васъ, и увѣръ въ васъ ще бѫде. 19 Нѣма да ви оставиѣ сираци: ще „дойдѣ при васъ. Още малко, и свѣтъ-тѣ вече нѣма да мя вижда; а „ви ми видите: 20 защото азъ съмъ живъ, и ви ще бѫдете живи. Въ онзи денъ ви ще познаете, ѹче азъ съмъ въ Отца си, и ви въ мене, и 21 азъ въ васъ. „Който има мои-тѣ запо- 22 вѣди и ги държи, той е ѹто ми люби; а който ми люби, възлюбенъ ще бѫде отъ Отца ми; и азъ ще го възлюбиѣ, и ѹще се си нему.

22 Казува му „Іуда (не Искаріотскій), Господи, ѹто е това дѣто ѹто явиш себѣ си намъ, а не на свѣтъ-тѣ? Отговори Иисусъ и рече му: „Който люби мене, ѹто упази мое-то слово; и Отецъ ми ѹто го възлюби, и ѹто дойдемъ при него, и ѹто 24 направимъ жилище у него. Който не люби мене, мои-тѣ словеса не държи; и „слово-то което слушате не е мое, но на Отца който ми е проводилъ.

25 Това ви исказахъ, доклѣ съмъ още съ 26 въ васъ. А „Утѣшителъ-тѣ, Духъ Святый, когото Отецъ ѹто ви проводи въ мое име, „той ѹто ви научи всичко, и ѹто ви напомни всичко ѹто ви съмъ рекълъ. „Миръ ви оставямъ; мой-тѣ миръ ви давамъ; азъ не ви давамъ както свѣтъ-тѣ дава: ѹда ся не смущава сърдце-то ви, нито да 28 ся устрашава. Чухте, ѹче азъ ви рѣкохъ: „Отивамъ си, и ѹто дойдѣ при васъ. Ако мя любѣхте, възрадували ся быхте за това ѹто рѣкохъ: Отхождамъ при Отца; защото Отецъ мой е по голѣмъ отъ мене. 29 И „сега ви рѣкохъ прѣди да бѫде; че 30 когато ся сѫбѣда да повѣрвате. Отъ сега съ васъ нѣма много да говорихъ; защото иде князъ-тѣ на тойзи свѣтъ, и той нѣма 31 нищо въ мене; Но за да познае свѣтъ-тѣ, че азъ любѣхъ Отца, и както ми е Отецъ

и Гл. 15; 26; 16; 13. 1 Йованъ.

4; 6.

и Кор. 2; 14.

и 1 Йованъ 2; 27.

и Мар. 28; 20.

и Ст. 3; 28.

и Гл. 16; 16.

и Кор. 15; 20.

и Ст. 10. Гл. 10; 38; 17; 21,

28, 26.

и Ст. 15, 28. 1 Йованъ 2; 5.

и 5; 3.

и Ст. 15.

и 1 Йованъ 2; 24. Отк. 3; 20.

и Ст. 10. Гл. 5; 19, 38; 7;

16; 8; 28; 12; 49.

ю Ст. 16. Лук. 24; 49. Гл. 15;

26; 16; 7.

и Гл. 2; 22; 12; 16; 16; 13.

и 1 Йованъ 2; 20, 27.

и Филип. 4; 7. Кол. 3; 15.

и Ст. 1.

и Ст. 3, 18.

и Ст. 12. Гл. 16; 16; 20; 17.

и Вижъ Гл. 5; 18, 10; 30.

и Филип. 2; 6.

и Гл. 13; 19, 16; 4.

и Гл. 12; 31; 16; 11.

и Гл. 10; 18. Филип. 2; 8. Евр.

5; 8.